

tes oppe ved Gaabet om, at den ulykkelige Grændse atter skulde blive flyttet i den nærmeste Fremtid; men i det frastkaarne Distrikt blev der opført en ny Mølle, og Udsigten til, selv ved Grændsens Flytning, at vinde det tidligere Møllebejøg tilbage, blev derved, om ikke helt lukket, dog meget forringet. Han saae sig derfor nødsaget til i 1877, da han ikke var istand til at beholde Møllen under Trykket af den betydelige Gjæld, hvormed han havde overtaget den, og det meget betydelige Indtægtstab, der var lidt, for at undgaa, at den skulde blive solgt ved en Tvangsauktion, at afhænde den paa mindre gode Salgsvilkkaar, hvorved hans Naar ere blevne meget trykkende. Efterat Mølleeier P. Sørensen Møller af Sønderstov Mølle, der paa lignende Vilkkaar som Andragerens Fader havde faaet et 4 pCts. Vaan, med Held havde anjagt Regjering og Rigsdag om yderligere Erstatning (se Tillæg B. for Samlingen 1880—81, Sp. 839—40 og 867—68, Folkethingstidenden 4374—75, 4378—79, 4383—84, Tillæg A. for 1881—82, Sp. 159, Folkethingstidenden Sp. 1827—28, 1981, 1986—87, 1999, 2011, Lovtidenden for 1882 Sp. 196), ansøgte Andrageren Finantsministeriet om at tage under Overveielse, om Villighed ikke talte for, at der ogsaa tilstodes ham nogen Hjælp til Vættelse af de Byrder, det omtalte Næringstab havde forarsaget; men under 27de Marts 1882 modtog han Afslag paa sit Andragende. Da Andrageren formener, at det pekuniære Tryk, hvorunder han og Familie maa leve, er Følge af en Ulykke, der er overgaaet Landet, og ikke fremkaldt ved hans egen Brøde, andrager han om, at Rigsdagen vil tage under Overveielse, om der ikke var et lignende Villighedshen syn at tage ligeoverfor ham som det, der allerede er viist mod en anden af de Mølleeiere, der have lidt Tab som Følge af den ulykkelige Grændse. Andragendet er varmt anbefalet af Landskatingsmand Termanjen.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finantsministeren.

8. Fra Nørre Sneede og Gistrup Sogneraad og et i Gistrup nedsat Udvalg angaaende en Postbefordring fra Nørre Sneede til Skast Station. (Indbragt den 10de Oktober 1882 af Folkethingsmændene for Veile Amts 3die Valgkreds, T. H. Nielsen.)

I forrige Samling blev et lignende Andragende henvist til Indenrigsministerens Overveielse (se Tillæg B., Sp. 699—701, 703—4, 713—14, Folkethingstidenden Sp. 2207, 2209, 2213—14), men, som det af foranstaaende Skrivelse V. e. og f., S. 5 vil ses, har Ministeren ikke troet at kunne gaa ind paa det, hvorfor det nu paany gjentages. Det gaar ud paa Oprettelsen af en Postbefordring lig den, der nu er oprettet mellem Horsens og Nørre Sneede, hvilken ønskes forstaaet over Gistrup, Smedebæk Mølle, Store Nørlund, Lille Nørlund, Drandtum og videre til Skast Station, hvor der for Tiden søges om Oprettelse af en rekvissabsførende Postexpedition. Det fremhæves som en Selvsølge, at Beboerne ved en saadan Befordring ville kunne blive bedre stillede med Hensyn til Brev- og Pakkepost, hvilket ogsaa gjælder Reisende, der nu enten maa leie Vogn eller vandre tilføds. Der gjøres tillige opmærksom paa, at, medens det er et Gode for en Del af den saakaldte Vesteregn, at ovennævnte Postbefordring er naaet til Nørre Sneede, er det derimod en Tilbagegang for Gistrup Sogn, forsaavidt angaar Postfager, idet Brevene derfra tidligere besørgedes til Horsens paa en og samme Dag, medens de nu først naae derhen Dagen efter, ja for Sognets nordlige og vestlige Dels Vedkommende først den tredie Dag, idet de maa ligge en Nat over i Gistrup og en i Nørre Sneede. Da Gistrup Sogn er meget udstrakt, ca. 25,000 Tdr. Land, og da det omfæddes af endnu større Arealer af andre Sogne, har den nordlige og vestlige Del af det ifølge Andragendet giennemsnitlig $2\frac{1}{2}$ Mil til hvilket som helst offentlig Befordringsmiddel. Den i Andragendet ønskede Befordringslinie angives at ville komme til at gaa omtrent midt igjennem Sognet, hvorved vil opnaas, at Beboerne ville kunne faae deres Postfager og Befordringer besørgede billigere og hurtigere til Skast end til Horsens. Andragerne bede derfor Folkethinget se hen til den saa længe af dem sølte Trang og hjælpe dem til at faae deres Ønske opfyldt, hvilket vilde være et uregueligt Gode for det i flere Henseender saa langt tilbagekrængte Gistrup Sogn.

Da denne Sag formentlig vil finde sin Afgjørelse ved Behandlingen af Forslag til Finantslov for 1883—84, gjør Udvalget ingen Indstilling.